

NORGES HØYESTERETT

Den 19. desember 2019 ble det av Høyesteretts ankeutvalg med dommerne Matningsdal, Bull og Bergh i

HR-2019-2407-U, (sak nr. 19-182931STR-HRET), straffesak, anke over kjennelse:

A (advokat Louis Anda)

mot

Påtalemyndigheten (politiadvokat Sissel Kleiven)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder anke over lagmannsrettens kjennelse om midlertidig tilbakekall av førerrett for motorvogn og førerkortbeslag, jf. vegtrafikkloven § 33 nr. 3.
- (2) Politimesteren i Vest siktet A den 2. oktober 2019 for overtredelse av vegtrafikkloven § 31 første ledd, jf. § 22 første ledd, for å ha ført personbil til tross for at han var påvirket av alkohol.
- (3) Den 14. september 2019 ble hans førerrett midlertidig tilbakekalt og hans førerkort beslaglagt av politiet. Siktede samtykket ikke i dette, og spørsmålet ble dermed oversendt tingretten til avgjørelse, jf. vegtrafikkloven § 33 nr. 3 siste punktum.
- (4) Sogn og Fjordane tingrett avsa 14. oktober 2019 kjennelse med slik slutning:
«Påtalemyndigheten kan midlertidig tilbakekalle førerretten og holde førerkortet til A, født 00.00.1976, beslaglagt inntil saken mot ham er endelig avgjort, men ikke ut over 02.04.2020.»
- (5) A anket 22. oktober 2019 tingrettens kjennelse til Gulating lagmannsrett ved brev fra forsvarer. Påtalemyndigheten innga sine merknader til lagmannsretten fredag 25. oktober 2019. Mandag den 28. oktober klokken 13.26 sendte forsvarer en e-post til aktor i saken med ytterligere merknader til As anke. Forsvarer viste til og kommenterte påtalemyndighetens merknader av 25. oktober 2019. For øvrig fremgår det av e-posten at det «legges til grunn at denne e-post følger anken til lagmannsretten».
- (6) Gulating lagmannsrett avsa 29. oktober 2019 kjennelse med slik slutning:

«Anken forkastes.»

- (7) A har anket lagmannsrettens kjennelse til Høyesterett. Anken gjelder lagmannsrettens saksbehandling. I korte trekk er det gjort gjeldende at lagmannsretten ikke hadde forsvarers e-post av 28. oktober 2019 for hånden da lagmannsretten behandlet anken. I tillegg skulle avhøret av vitnet B fulgt med saken ved behandlingen av anken. Endelig er det gjort gjeldende at lagmannsrettens kjennelse er mangelfullt begrunnet. Lagmannsrettens kjennelse er påstått opphevet.
- (8) *Påtalemyndigheten* har i korte trekk vist til at forsvareren skulle ha sendt e-posten av 28. oktober 2019 direkte til lagmannsretten, og at man derfor ikke kan se at det er en saksbehandlingsfeil at e-posten ikke ble tatt med i lagmannsrettens vurdering. E-posten har heller ikke et innhold som skulle tilsi et annet resultat i lagmannsretten. Avhør etter at kjennelsen ble avsagt kan lagmannsretten umulig ta hensyn til. Det er videre gjort gjeldende at lagmannsrettens kjennelse er tilstrekkelig begrunnet.
- (9) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at anken er en videre anke hvor ankeutvalgets kompetanse er begrenset. Anken gjelder lagmannsrettens saksbehandling som ankeutvalget kan prøve, jf. straffeprosessloven § 388 første ledd nr. 2.
- (10) Etter at politiet hadde inngitt tilsvaret til siktedes anke, fant forsvareren, som nevnt, det nødvendig å gi en tilleggsbegrunnelse til anken. I denne tilleggsbegrunnelsen ble det særlig anført at stor avstand mellom det stedet hvor bilføreren kom ut av bilen og det stedet hvor politiets sentrale vitne befant seg på dette tidspunktet, reduserte bevisverdien av vedkommendes forklaring. Denne tilleggsbegrunnelsen ble, som nevnt, sendt ved e-post til politiet med anmodning om at «denne e-post følger anken til lagmannsretten». Politiet videresendte imidlertid ikke e-posten slik at lagmannsretten var ukjent med den da den avsa kjennelsen.
- (11) Etter straffeprosessloven § 380 skal en anke avgis til «den rett hvis avgjørelse angripes». Av politiets tilsvaret, som advokat Anda hadde fått kopi av, fremgikk det at politiet hadde inngitt tilsvaret til tingretten. Advokat Anda skulle da enten ha inngitt sin tilleggsbegrunnelse til tingretten – eventuelt direkte til lagmannsretten. Aktørportalen har dessuten blitt obligatorisk for advokater også i straffesaker fra og med 17. oktober 2019. Tilleggsbegrunnelsen skulle dermed vært sendt til lagmannsretten gjennom Aktørportalen.
- (12) Som følge av den fremgangsmåten advokat Anda valgte, var ikke lagmannsretten kjent med tilleggsbegrunnelsen da den traff sin avgjørelse. Det er imidlertid fast praksis for at en siktet heller ikke i saker om midlertidig tap av førerrett identifiseres med forsvarerens feil, jf. HR-2019-2298-U avsnitt 13. Som det fremgår av den nevnte avgjørelsen, er det ikke noe vilkår for at det skal foreligge en saksbehandlingsfeil at lagmannsretten kan bebreides for at den ikke var kjent med tilleggsbegrunnelsen.
- (13) Etter dette må det legges til grunn at det foreligger brudd på det kontradiktoriske prinsipp slik at straffeprosessloven § 385 tredje ledd, jf. § 343 første ledd kommer til anvendelse. Ved brudd på det kontradiktoriske prinsipp skal det gjennomgående lite til før det legges til grunn at feilen «kan ha innvirket på resultatet», jf. HR-2019-2298-U avsnitt 14. Lagmannsrettens kjennelse må etter dette oppheves.
- (14) Kjennelsen er enstemmig.

SLUTNING

Lagmannsrettens kjennelse oppheves.

Henrik Bull
(sign.)

Magnus Matningsdal
(sign.)

Espen Bergh
(sign.)

Dokumentet er i samsvar med originalen:
Karin Elisabeth Næss